

man ikke sige noget derom —, saa ved vi nu, at Freden er indtraadt eller dog paa Vej til at indtræde, og der er ikke nogen Sandsynlighed for, at der skulde være Krigstilstand i Finansaaret 1919—20. Der er Mulighed for, at Udgifterne vil gaa ned, og dette har altsaa bevirket, at jeg i Folketingets Udvalg mente at kunne frafalde visse Forhøjelser i Afgifterne paa Forbrugsvarer som Øl og Tobak for at imødekomme rimelige Krav baade fra Forbrugernes og Skatteydernes Side. Dette har ogsaa gjort, at jeg kunde gaa bort fra den Bestemmelse, som indeholdtes i Lovforslaget om Ændring i den ordentlige Formue- og Indkomstskat, nemlig Bestemmelsen om, at Formueforøgelse under visse Forhold regnedes for Indkomst. Dertil havde jeg altsaa den Grund, at jeg ikke mente, der nu krævedes saa store Udgifter af Statskassen, som jeg oprindeligt var gaaet ud fra. Men paa den anden Side havde jeg ogsaa ment, at selv om Krigstilstanden ophørte, vilde man meget let naa op til en Udgift af ca. 400 Mill. Kr. for næste Finansaar, og hvis man tiltrængte en saadan Udgift, var det dog naturligt og rigtigt, at det var Optagelsen af Laan, man gik bort fra, medens man søgte at afholde den endnu værende Krigstilstands Udgifter, som man dog kan kalde det, i alt Fald Dyrtdsudgifterne, ved Indtægter af ordentlig eller overordentlig Art.

Efter at Lovforslagene nu er vedtagne af det høje Folketing, og jeg har noget Haab om, at de kan vedtages i en i alt Fald ikke meget ændret Form ogsaa af det høje Landsting, vil det være naturligt, at jeg efter de Oplysninger, som nu foreligger for Finansministeren, anfører for det høje Ting, hvor meget jeg mener, at disse Lovforslag, naar de ophøjes til Lov, vil indbringe. Jeg skal begynde med to smaa Love, Lov om Stempelafgift paa Spillekort og Lovforslaget om Stempelafgift ved Salg af ædle Stene og Smykker, den saakaldte Smykkelov. Jeg har for Nemheds Skyld anslaaet Indtægten til op imod i 1 Mill. Kr. Den vil muligvis kun blive 800 000 Kr., men det har, hvor man regner med saa store Beløb som her, kun lidt at sige. Jeg kommer saa til Lovforslaget om Ølskatten. Dær har jeg maattet gaa ud fra, at der til Raadighed for Ølproduktionen her i Landet stilles samme Kvantum Byg, som stilledes til Raadighed i 1917, saaledes at der kunde fremstilles af første Skatteklasse Øl 995 000 hl og af anden Skatteklasse Øl 184 000 hl. Under denne Forudsætning vil den nugældende Ølskat, som alt-

saa ikke foreslaas forhøjet, give omtrent 18,6 Mill. Kr., 17,6 Mill. Kr. for Skatteklasse I og 1 Mill. Kr. for Skatteklasse II. Da Indtægten i 1917, hvor Forhøjelsen ikke var indtraadt, var omtrent 9,1 Mill. Kr., er jeg gaaet ud fra, at der her vil blive en Indtægt for Statskassen af 9 Mill. Kr. udover Indtægten af den tidligere, gældende Skat. Det er altsaa et noget mindre Tal end der kan komme, men jeg syntes ikke, man med Forsigtighed kunde sætte det højere. Med Hensyn til Tillægsafgiften paa Spiritus og Vin er det meget vanskeligt at afgøre, hvad der kan tænkes at indkomme af disse to Varesorter i Finansaaret 1919—20, men i de første 8 Maaneder af indeværende Finansaar har Tillægsafgiften paa Spiritus givet 11,2 Mill. Kr., altsaa op imod 12 Mill. Kr., og Tillægsafgiften af Vin har i disse 8 Maaneder givet 5,4 Mill. Kr. Nu maa derfra trækkes, hvad den almindelige Afgift paa Spiritus vilde give, hvis den bestod, idet der ikke i Øjeblikket er en saadan Afgift paa Spiritus, den er i en vis Forstand inddraget under Tillægsafgiften. Paa den anden Side vilde jeg dog tro, at jeg uden at vise nogen Uforsigtighed kan ansætte Indtægten af disse to Love til 20 Mill. Kr. for 1919—20. Det tror jeg er en nøgtern Ansættelse. Det er dog usandsynligt, at der ikke skulde komme en noget større Tilførsel af Vin og Spiritus i 1919—20, end vi hidtil har haft, og en enkelt Tilførsel af kostbare Vine kan betyde Milioner for Staten. Jeg skal naturligvis ikke bestride, at disse Love kan bortfalde i Finansaarets Løb, idet nemlig Regeringen eller Finansministeriet i dette Tilfælde gennem Lovene har en Bemyndigelse til at ophæve dem ved kgl. Resolution, hvis en saadan kan indhentes, men jeg gaar ud fra, at man neppe vil gaa til en saadan Foranstaltning — jeg vilde i øvrigt anse det for min Pligt at forhandle om en saadan med den høje Rigsdag —, hvis ikke Lovene skulde give et saa klækkeligt Beløb, at man mente at kunne frafalde Kravet om, at de skulde give yderligere et saa stort Beløb, som kunde tænkes at indkomme, og enten vilde gaa tilbage til tidligere gældende Love eller foreslaa andre og mindre Satser. Jeg tror altsaa ikke, det er uforsigtigt at sætte Indtægten af disse to Love til 20 Mill. Kr.; der er her Tale om et Skøn, men der maa jo skønnes.

Jeg kommer saa til Tobaksafgiften. Jeg maa dær gaa ud fra, at Tilførselen vil blive normal. Der er, hvis vi overhovedet